

1

עד ארוחת ערב יש שעה שליפה
ואני חפש באמצע הפרק...
לאמצא לא משנה אם אקרא קודם
או אסדר קודם, העיקר שזה יהיה
לפני הארוחה.

2

לוקח לי חפש דקות לסדר, כדאי לי
לעשות את זה עכשיו, ואז אוכל
לקרוא בנחת עד הארוחה.
אם אפשיך לקרוא, אולי אשכח את
עצמי, ולא אזכור לקום לסדר בזמן.

אני מצש רעבה, עד הארוחה יש
עוד רבע שעה, והשוקולד מצש
פתחנן אלי לטעום מצנו פיד...
אולי אני אחצה אותו לשניים, חצי
אוכל פיד, ואז אני אחליט בקשר
לחצי השני...

השוקולד הזה הגיע בדיוק בזמן.
בערב, כשאני אלמד לפבחן,
הוא יוכל לעזור לי להיות ערנית.
אחלק אותו לשניים, חצי אוכל
באמצע הלימוד, וחצי יהיה פרס
שאתן לעצמי, אחרי שאסיים.

אחותי הקטנה צריכה ללמוד כללים
בסיסיים של עפידה בתור.

אביקש פאפא שתסביר לה את זה
כשנגיע הביתה. אחרת, כשתגדל,
כולם תפיד יכעסו עליה.

אוף, היא כזו עקשנית. פפא פעצבנת!
אני אחותה הגדולה
ואני צריכה לחנך אותה!
כולם פסבי סולחים לה,
כי היא קטנה וחפודה...
אבל אני אראה לה פה זה...
לא אדבר איתה פילה, עד הערב!